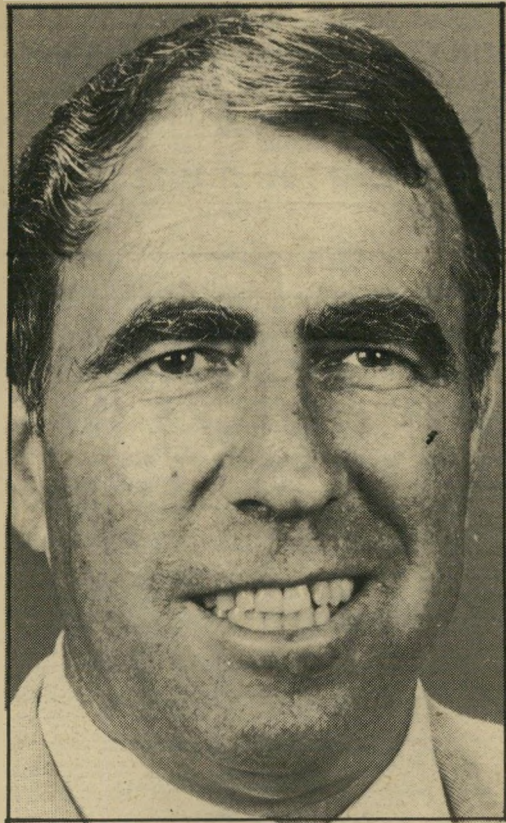

אילון צפירי העלים תה

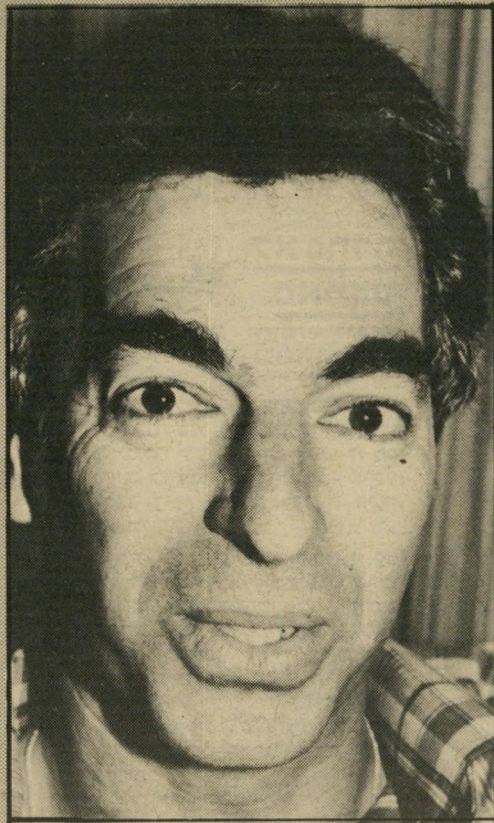
אריאל ויינשטיין:

„האזרח ישלם רק 15% תוספת לארנונה!“

ואולי המשיח בכל זאת הגיע ואנחנו, מתוך הבלגון, לא שמנו לב שהוא הגיע. רק לפני כמה שבועות נאמר שהרשויות המקומיות הולכות להעלות את מחירי הארנונה באופן רציני ביותר. תוך שבוע יצא חבר הכנסת אריאל ויינשטיין, חבר ועדת הכספים של הכנסת, בקריאה לאזרחים שלא לשלם, כי אין לכך אישור חוקי. עבר עוד שבוע, וכונסו הוועדות הנוגעות בדבר, והנה, לפני ימים אחדים, נגמר העניין. מנכ"ל משרד הפנים התיר להעלות את הארנונות ב-15% בלבד, כעליית המדד. היתה בעיה ואיננה עוד. שאלתי את ח"כ ויינשטיין מי אחראי לקסם הזה. לצערי אינני יכול לקחת את זה על עצמי בלבד. שמענו שכמה רשויות שלחו הודעות על העלאה גבוהה מאד בארנונה — זאת בעוד שהממשלה קבעה שיש הקפאה. או קראתי לאזרחים שלא

מיסים

לשלם. זה היה כנראה לחץ על הרשויות, ומייד התחיל דיון בוועדה בכנסת. ● **מה שמפליא אותי זה איך זה נוגמר בליכד מהר. לא שלחו לוועדה ולתת-וועדה, ולא דנו בזה מחדש, ולא חיברו לאיזה מזכיר שיחזור מחר"ל.** מה שמאוד עור לסיים המהיר של העניין היתה העובדה שהיה דריליין. לפי החוק צריך להודיע לאזרחים עד ה-28 בפברואר מה גובה הארנונה, ובעניין הזה החוק מחייב. ● **זאת אומרת שאנחנו כבר אחרי הכל? מותר לרשויות ולעיריות להעלות רק ב-15%, ואם אתבקש לשלם יותר אני יכולה שלא לשלם?** כל העיריות והרשויות תעלינה עד 15%, אבל יכולה רשות מסויימת לבקש היתר מיוחד ממשרד הפנים להעלות בקצת יותר, מפני שהיא נמצאת בגרעון גדול. אבל אני לא חושב שזה משמעותי. (דניאלה שמי)

אבנר רגב:

„החלטתי לרוץ לכנסת בעת שטיפח הכלים“

מדי שבוע צצים שמות חדשים של מועמדים פוטנציאליים לכנסת הבאה. בסוף השבוע טילפן אלי אבנר רגב, מי שנחשב כאיש הקרוב ביותר למרדכי גור, והודיע לי: „גם אני!“ שאלתי את רגב, המוכר לי כאיש מפוכח, המוטרד ביותר מהבעייה הערבית ומחוסר-המודעות לה בקרב הציבור הישראלי, מתי החליט החלטה כה משמעותית. החלטתי עליך לפני כמה ימים. לא עלה על רעתי קודם-לכן לרוץ לכנסת. הדגע הספציפי היה בעת שטיפח הכלים, כשהאזנתי למהדרות החדשות. ריזוחו או על העוצר בשכם ומיפגז של ערבי ארץ-ישראל. או החלטתי שצריך לעשות משהו בנידון? ● **מדוע דווקא אתה?**

בחירות

מפני שאני הוא זה שהתירע תמיד בנושא הערבי. כיום מצטיינים אותי כיחיד שצדק בהערכותיו, גם בעיתונים ברחבי-העולם. ● **אתה נשמע כמו „גביא-חזעם“.** משהו כזה. אבל גביא-חזעם שנבואותיו התגשמו, לצערי הגדול. יש לי מסר שהוכיח את עצמו. יש לי היכולת להביע אותו בכתב ובעל-פה. אילו היו הבחירות הבאות מושתתות על ויכוח כלכלי — לא הייתי מעלה על הדעת לרוץ, אבל מכיוון שהנושא המדיני הערבי הוא הנושא הנוער — אני מרגיש שאני חייב לעשות משהו. בשנתיים האחרונות התרעתי שוב ושוב ממה שעלול לקרות בשטחים, ונתקלתי בהתנגדות עיקשת מצד המימסד הביטחוני, המימסד הפוליטי ואף בקרב אנשי-האקדמיה. התודעים האחרונים הוכיחו את צירקת דיעותי (אבנר רגב לא פירט מה הן הדיעות שהוא מתכוון להגן). (דפנה ברק)

רינה ארביב:

„אני יודעת? אולי שמו לה דברים!“

אורית ארביב, כך פורסם, נעצרה בעת שהגיעה לביקור שיגרתי אצל הרצל אביטן, אבי ילדה. על פי הפירסומים, ניסתה ארביב להבריח לתוך הכלא, שבו כלוא אביטן, כלי-נשק. השורה התחתונה בסיפור היא שארביב, שסיימה ריצוי חמש שנות-מאסר, שבה לכלא

פלילים

בתום כמה חודשי אזרחות בלבד. שאלתי אמה, רינה, מה בדיוק קרה. כיום החמישי יצאה אורית לביקור בכלא. הכול היה נורמלי, כרגיל. היא נהגה לבקר את הרצל פעמיים-שלוש בשבוע, וזהו, מאז לא ראיתי אותה. ● **ידוע לך אם ניסתה להבריח משהו לתוך הכלא?** אין לי מושג מה קרה. אני לא יודעת כלום. אולי היא לא הבריחה כלום. אולי שמו לה דברים. ● **היה לכם קשר עימה מאז שנעצרה?** היא טילפנה ללואיזה (אחותה) מהכלא. אין לי מושג מאיזה כלא. אילו היית יכולה לעזור לה, אילו מישהו היה יכול לעזור לה... (השיחה נקטעה בצווחות של בנייה-מישפחה שהורו לאם: „אל תדברו אל תדברו!“) (דפנה ברק)